

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Først til hr. Keld Albrechtsen om åbenhed én gang til: Det første, regeringen foretog sig, da Danmark overtog formandskabet for EU allerede i juli måned, var at gennemføre de nye åbenhedsregler i Ministerrådet, som bl.a. betyder, at en del af debatten foregår for åben skærm. Så at sige, at man ikke har gjort noget, *det* er vidtløftigt vil jeg sige. Det er helt ude af proportion.

Med hensyn til det andet spørgsmål om kontrol med lobbyister: Det er jo ikke Europas Forenede Stater, vi skal have. Det er jo ikke alt det, amerikanerne gør, vi nødvendigvis har behov for.

De har en lobby i USA, der er meget mere aggressiv og anderledes. Der er mange regler i USA, der er anderledes, og som danner grundlag for, at de har en sådan lobbyisme.

Men det er da klart, at vi skal gå ind og nærlæse, hvad de gør i USA, og se, om der er dele af det, vi måske kan bruge til noget fornuftigt. Så det er ikke sådan, at jeg siger, at alt det, amerikanerne gør, er forkert, men jeg føler bare ikke, at der er et meget stort behov for andet end at få den liste med, hvem der er blevet hørt, så man efterfølgende har en mulighed for at se, hvad begrundelsen er, når Kommissionen når frem til det forslag, den nu bringer på banen.

Det må være det første skridt, og det er det vigtigste skridt at tage for mig at se. Så må vi se på detaljer og inspiration fra andre lande i anden runde.

Kl. 15.55

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg må notere mig, at fru Charlotte Antonsen mener, at amerikanske lobbyister er nogle ubehagelige karle, der er brug for kontrol med. Men når de samme lobbyister optræder i Bruxelles, så er de meget skikkelige, så behøver man ikke føre noget tilsyn med dem. Det kan man mene, det er en klar melding, så ved vi det.

Så siger fru Charlotte Antonsen, at man jo nu har indført åbne møder i en del af Ministerrådet. Ja tak, men man har så til gengæld flyttet de reelle beslutninger over i den her fælles beslutningsprocedure, hvor nogle ganske få repræsentanter fra Europa-Parlamentet sidder sammen med nogle få repræsentanter fra Rådet og Kommissionen bag lukkede døre og aftaler indholdet i lovgivningen på møder, som ingen, hverken Folketingets Europaudvalg, pressen eller nogen

som helst, har nogen som helst adgang til at følge endelige vide noget om, hvad der sker i disse forhandlinger. Parlamentet selv har heller ikke nogen indflydelse på det. Parlamentsmedlemmerne ved ikke, hvad der sker, før der ligger et kompromis.

Så det er da rigtigt, at man sådan til udstillingsvinduet har lavet nogle åbne møder, men de rigtige beslutninger har man så flyttet over i en procedure, hvor der er nul indsigt overhovedet. Og det kan jeg forstå at fru Charlotte Antonsen sådan set synes er udmærket.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Jeg synes, det kunne være ganske udmærket, hvis fru Charlotte Antonsen kunne prøve at beskrive, hvori den lovgivningsproces, der foregår i EU, principielt adskiller sig fra den danske lovgivningsproces her i Folketinget. Er der nogen steder, hvor det er anderledes?

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jamen på mange måder ligner de forskellige europæiske demokratier da hinanden inklusive EU-institutionerne. Der er én væsentlig forskel, og det er, at alle udvalgmøder i Europa-Parlamentet faktisk sker i åbenhed, og det gør de ikke her i landet. Så på nogle områder er der faktisk større åbenhed i EU, end der er her. Men ellers mener jeg nok, at vi ligner hinanden meget i den måde, vi fremsætter lovforslag på og behandler dem.

Til hr. Keld Albrechtsen: Ja, altså politiske forhandlinger foregår normalt bag lukkede døre, det kender vi jo til hudløshed herhjemme fra. Hvor tit har vi ikke set tv-kameramænd stå foran forskellige ministres døre og vente på, at forhandlerne kommer ud, såmænd også af og til med Enhedslistens folk, i hvert fald i starten af forhandlingerne, det kan godt være, de ikke er med hele vejen igennem. Men de politiske forhandlinger foregår altså normalt bag lukkede døre.

Det, der er afgørende for demokratiet, er, at partierne kan præsentere deres synspunkter over for befolkningen i en åben sag som denne og forklare, hvorfor man ikke kan støtte Enhedslistens forslag, som der er tale om her i dag, eller hvordan man når frem til at kompromis. Men selvfølgelig taler vi da sammen undervejs, og det gør vi også her i huset.